

Zmarł płk dypl. Ryszard Blomka

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona powietrzna 6 sierpnia 2026

29 lipca 2026 zmarł w szpitalu w Warszawie płk dypl. Ryszard Blomka, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego i Wojsk Radiotechnicznych WP, były szef sztabu-zastępca dowódcy 27. Batalionu Radiotechnicznego, były starszy wykładowca w Katedrze Przedmiotów Specjalnych ASG WP, a obecnie członek Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP i członek Klubu Seniorów Wojsk Radiotechnicznych WP.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Ryszard Blomka urodził się 9 sierpnia 1934 w Zamościu. Po ukończeniu Liceum Elektrycznego w Zamościu, 1 października 1952 wstąpił do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Beniaminowie k. Nieporętu. Po ukończeniu nauki od 1 października 1955 do 30 września 1963 pełnił służbę w kompaniach radiotechnicznych (krt) w Chynowie, Słupsku (krt została zlikwidowana w październiku 1957) i Darsowie k. Zegrza Pomorskiego. W krt był na stanowiskach technika stacji radiolokacyjnej, dowódcy stacji radiolokacyjnej i dowódcy krt.

W 1960 był dowódcą pierwszych dwóch stacji

radiolokacyjnych: Nysa C (odległościomierz) i Nysa B (wysokościomierz), które weszły do uzbrojenia Wojsk Radiotechnicznych Wojsk Lotniczych i OPL OK. Był to pierwszy

seryjnie produkowany, polski zestaw stacji do określania trzech współrzędnych położenia obiektów powietrznych (azymutu, odległości i wysokości). Stacje te zostały wyprodukowane przez Radwar w Warszawie. W tym czasie ściśle współpracował z Radwarem wysyłając tam sprawozdania dotyczące eksploatacji tych stacji.

Od 1 października 1963 pełnił służbę w 8. Samodzielnym Batalionie Radiotechnicznym (sbrt) w Słupsku na stanowisku kierownika warsztatu radiotechnicznego. W wyniku reorganizacji, od 15 lipca 1967 pełnił służbę w 2. Batalionie Radiotechnicznym (brt) w Nierzychowicach k. Chojnic na tym samym stanowisku. 1 października 1969 rozpoczął studia w ASG WP w Rembertowie na kierunku Wojsk OPK. Po studiach od 1 września 1972 pełnił służbę w Witkowie k. Stargardu Szczecińskiego na stanowisku szefa sztabu-zastępcy dowódcy 4. brt wchodzącego w skład 13. Pułku Radiotechnicznego w Choszczynie. W 1973 po reorganizacji był to 27. brt wchodzący w skład 2. Brygady Radiotechnicznej z Bydgoszczy.

Pełniąc obowiązki szefa sztabu-zastępcy dowódcy brt, opracował podręcznik Zabezpieczenie radiolokacyjne działań bojowych pułku lotnictwa myśliwskiego WOPK i dywizjonu raketowego WOPK przez batalion radiotechniczny WOPK. 1 września 1976 rozpoczął służbę w ASG WP w Katedrze Przedmiotów Specjalnych, po wygraniu konkursu na stanowisko wykładowcy. Od maja 1981 był starszym wykładowcą w tej katedrze. W międzyczasie ukończył Podyplomowe Zaoczne Studium Pedagogiki Wojskowej w Rembertowie. W akademii wykładał przedmioty związane z radiolokacją i radionawigacją Zabezpieczenie Techniczne Wojsk Radiotechnicznych OPK i Wojsk Lotniczych. W latach 1978-1981 prowadził też wykłady z przedmiotu Rozpoznanie Radioelektroniczne i Walka Radioelektroniczna. Do nauki dla słuchaczy akademii Wydziału Wojsk Lotniczych i OPK opracował cztery skrypty, następnie Informator o sprzęcie radioelektronicznym będącym na uzbrojeniu Wojsk OPK i wiele innych materiałów, w tym podręcznik Zabezpieczenie techniczne Wojsk Radiotechnicznych OPK i pracę naukową Organizacja pola radiolokacyjnego, metodą komputerową na terenie Polski, do wykrywania obiektów powietrznych na małych wysokościach. Ponadto napisał szereg artykułów o tematyce radiolokacyjnej stosowanej w Wojskach OPK, które były drukowane w Przeglądach Wojsk Lotniczych i Wojsk OPK.

W październiku 1987 odszedł z wojska. Następnie, od stycznia 1988 do lutego 1989, pracował w Centrali ZUS w Warszawie na stanowisku starszego specjalisty ds. obrony cywilnej, a od 1 września 1989 do lutego 1992 w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie na stanowisku inspektora wojewódzkiego obrony cywilnej.

Od 2000 był członkiem Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, a od 2007 członkiem Klubu Seniorów Wojsk Radiotechnicznych WP. Jako członek Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, w swojej działalności społecznej główny wysiłek skupiał na rzecz obronności kraju, na

utrwalanie i pielęgnację pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II Wojny Światowej i po jej zakończeniu. Aktywnie uczestniczył w działalności organizacji mając na celu podtrzymanie tradycji narodowych, w tym ochronę godności i honoru żołnierza polskiego oraz integrację środowisk byłych żołnierzy lotnictwa wojskowego Sił Zbrojnych RP. Dużym zaangażowaniem w działalność statutową Stowarzyszenia wносił istotny wkład we współpracę z innymi organizacjami kombatanckimi. Był współorganizatorem i uczestnikiem różnego rodzaju uroczystości patriotycznych związanych z miejscami pamięci narodowej.

Zawsze głosił chlubne tradycje Wojska Polskiego i Lotnictwa Polskiego. Przekazał wiele książek i eksponatów dla szkół patronackich. W kwietniu 2012 za aktywną działalność w Oddziale Warszawsko-Mazowieckim Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP został uhonorowany przez Ministra Obrony Narodowej Złotym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju. Wspierał komitet Budowy Pomnika Chwała Lotnikom Polskim.

Mieszkał w Warszawie. Pozostawił żonę Hieronimę, dwie córki: Krystynę i Małgorzatę i syna Roberta. Interesował się historią lotnictwa i wojsk radiotechnicznych. Był odznaczony: Złotym Krzyżem Zasługi (1974), Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, Medalem Pamiątkowym XX-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, Medalem Pamiątkowym XXV-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP i Medalem Pamiątkowym XXX-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP oraz innymi odznaczeniami resortowymi.

Płk dypl. Ryszard Blomka został pochowany 4 sierpnia 2026 w grobie rodzinnym na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie.